

Çiftçilik

Toprakta ekim, bakım, dikim ve yetiştirme yolları ile bitki, hayvan ya da hayvan ürünleri istihsalinde bulunmak ya da bu ürünlerin yetiştiricileri tarafından işlenip değerlendirmek mesleğine verilen ad.

Devamlı olarak bu işle uğraşanlara da çiftçi denir. Çiftçilik, insanların en önce uğraşmağa başladıkları bir sanat geniş bir bilim ve önemli

bir istihsal şubesidir.

Çiftçilik, üretmek istediği ürünün özellik, cins ve çeşidi ile bu işlerde kullanacağı vasıta ve imkânlar bakımından başlıca şu bölümlere ayrılır:

1 - Bitki üreten asıl çiftçilik bölümü. Bu bölümde tarla kültürleri (hububat, bakliyat ve öbür bitkilerin üretilmesi) ile bahçe kültürleri (bağcılık, meyvecilik, sebzeçilik, çiçekçilik) yer alır. Bunlardan tarla kültürleri, çoklukla geniş ölçüde istihsal edilen ve her biri ayrı kültür bitkilerinden ibaret olan bir bitki topluluğu ile çiftçiliktir. Bahçe kültürleri ise, tarla kültürlerine göre daha dar alanda daha sürekli çalışma ve daha geniş bilgi isteyen bir çiftçiliktir.

2 - Ehli hayvan üreten çiftlik (Zooteknik). Bu bölüm, ziraî iktisat bakımından bitki yetiştiren çiftçilik bölümü ile birlikte ve onunla tam bir işbirliği halinde yürütülür. Bu bölümde büyük hayvancılık (koşum ve binek hayvanları; et, süt, yün veren hayvanlar; deniz ve tatlısu balıkçılığı) ile küçük hayvancılık (tavukçuluk, kümes hayvancılığı, arıcılık, ipekböcekçiliği) kolları bulunmaktadır.

3 - Ürünleri kıymetlendiren çiftçilik sanatları bölümü. Bu bölümde bitkisel ürünleri kıymetlendirme sanayi (şarapçılık, biracılık, sirkeçilik, pekmezcilik, rakıcılık, ispirotculuk, ekmekçilik, yağcılık) ile hayvansal ürünleri kıymetlendirme sanayi (sütçülük, et konserveçiliği, dokumacılık) yer almaktadır.

